

ΑΓ ΘΕΙΓΑΙ, ΚΑΓ ΓΕΡΑΓ

ΛΕΞΤΟΥΡΓΙΕΙ

ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ;

ΓΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΤΣΟΣΤΟΜΟΥ,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ,
ΚΑΓ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ τε ΔΙΑΛΟΓΟΥ,
Η^{τη} τρ^ι Προκυασμένων.

Μετά τιμος Συγχωρητικῆς Εὐχῆς, καὶ τῷ
Απολύσεων τῇ Δεωτοικῷ Εορτῷ.

Πάλιν μίστικωνται . καὶ μέση πλείσης
ἐπιμελείας διορθωνται παρ' Αλεξάνδρῳ
Καγγελλαρίου.

ΕΝΕΤΙΓΗΣΙΝ. σψκγ.

Παρά Νικολάῳ τῷ Σάρῳ. 1723.

Η ΘΕΙΑ

ΔΕΞΤΟΥΡΕΙΑ

Τοῦ ἀντικείμενου Πατρὸς ἡμῶν

ΓΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΟΥ.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Θεοὺς ὁ Θεῖς ἡμῶν, ὁ τὸν φύσιον αἴπομ, τὸν διοφίων τὸ παμπός Κόσμον, τὸν Κύριον ἡμῶν Γενεθλίον, δέξαιπος εἰλας Σρά, οὐδὲργέτιων, δύλογοντα οὐδὲγιαζομέναν ήματα. Αὐτὸς δύλογοντος τὸν Προθεσμὸν ταύτην, οὐ πρόσδεξαι αὐτὸν εἰς τὸ υπερβράχιον στὸ Θυσιατήριον. Μημόνυμοντος αὐτὸς αὐγαθὸς οὐ φιλαμψός τὸ προσεμεγκαμένων, οὐδὲ διὰ τὸ προσήγαγον. Εἰημάτις ακαταχρήτης διαφύλαξιον οὐδὲ τῇ ιερόργιᾳ τὸ θεῖον στὸ Μυστηρίων. Οὐτικαὶς αὖτε οὐδὲ δεδόξαται τὸ πατέριμον οὐδὲγαλοπρεπεῖς οὐδομάτις, οὐδὲ Πατρὸς, οὐδὲ τὸ Τίτον, οὐδὲ τὸ αγίαν Πρύτανον, οὐδὲ αὖτε, οὐδὲ εἰς τὰς αὐτῶν τὰς αὐτῶν αὐτῶν.

Ο. Διάκονος. Εὐλόγησον Δέσμοτα. **Ο. Γερενές ἐκ Φώτιον.**
Τὸ λογικόν μήτε Βασιλεία τὸν Πατρὸν, οὐδὲ τὸ Τίτον, οὐδὲ τὸ αγίαν Πρύτανον, οὐδὲ αὖτε, οὐδὲ εἰς τὰς αὐτῶν τὰς αὐτῶν αὐτῶν. Αὔτως.

Ο. Διάκονος. Εὐρίσκετε τὸ Κυρίαν δεκτῶμεν.
Γ πέρ τῆς αὐτοποίειαν εἰρίσκετε, οὐδὲ τὸ σωτηρίας τῆς ψυχῶν ἡμῶν, τὸ Κυρίαν δεκτῶμεν.

Γ πέρ τοῦ εἰρίσκετε τὸ στοιχεῖον Κόσμον, δύσαθείας τῆς αγίων τὸ Θεῖον Εὐκλησιῶν, οὐδὲ τὸ τὸ πατέρων εὑρώσετε, τὸ Κύριον δεκτῶμεν.

Γ πέρ τὸν αγίαν οἶκον τάτου, οὐδὲ τῆς μητρὸς πίτεως, δύλαβείας, οὐδὲ βασιλεῖας εἰσόμενων αὐτῷ, τὸ Κυρίαν δεκτῶμεν.

Γ πέρ τοῦ Αρχιεπισκόπου ἡμῶν (τὸ δεῖμος) τὸ τιμίσ Πρεσβυτερίαν, τὸ οὖν Χριστιανούμενος, πατέρος τὸν κληρόν, οὐδὲ τὸν λαόν, τὸ Κύριον δεκτῶμεν.

Γ πέρ τῆς δύσεβετάτων οὐδὲ φιλοτυχίας Βασιλέων ἡμῶν, πατέρος

τό παλατία, οὐδὲ τό γραπτόν αὐτῷ, τό Κυρίαν δεκάδων μέρη.
Τούτο πέρ τό συμπολεμήσαι οὐδὲ υποτάξαι τῶν τός πόδας αὐτῷ παρά-
τα εἰχθρόμ, οὐδὲ πολέμιον, τό Κυρίαν δεκάδων μέρη.

Τούτο πέρ τῆς ἀγίας Μορᾶς τάστης, πάσης Πόλεως, Χώρας, οὐδὲ τῷ
πίστιον οἰκάρματον ἐμ αὐταῖς, τοῦ Κυρίαν δεκάδων μέρη.

Τούτο πέρ μύκρασίας αἴρωμ, διφορίας τῷ καρπῶμ τῆς γῆς, οὐδὲ και-
ρῶμ εἰρίωντα, τοῦ Κυρίαν δεκάδων μέρη.

Τούτο πέρ πλεόντων, οδοιπορόμενων, μοσχόμενων, καμηλόμενων, αἱχμα-
λώμενων, οὐδὲ τῆς σωτηρίας αὐτῷ, τοῦ Κυρίαν δεκάδων μέρη.

Τούτο πέρ τό ρυθμίων ήματός ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, Εἰμάγχης,
τοῦ Κυρίαν δεκάδων μέρη.

Α' μτιλαβός, σωσον, ἐλένσον, Εἰδιαφύλαξον ήματός οὐ Θεός τῇ σῇ χάριτι.
Τοῖς παμαγίας, ἀχραφής, ύπερβολογικούς, φύδοξα, Δεωσοίμης
ήμων, Θεός, οὐδὲ Αἰπαρθέμενος Μαρίας, μητρὶ παφτωμ τὸ Αγίων
μυημονόσαφτες, εἰσατός, οὐδὲ σληλάζεις, οὐδὲ πασαμ τῶν ζωῶν
ήμων, Χειρῶν τῷ Θεῷ παραπάνω μεντα. **Εἰκόνη.**

Θοι πρέπεισοι πάσα δόξα, τιμὴ, οὐδὲ προσκιώνοται, τῷ Πατρὶ, οὐ
τῷ Τίχῳ, οὐδὲ αγίῳ Πάτερι, μωρός, οὐδὲ αἴτιος, οὐδὲ εἰς τός αἰώνων τό^{το}
αἰώνων. Αἰώνιο.

Ιερεός Θεοὺς ήμων, τὸ κράτος αἱρείας ου, οὐδὲ ή δόξα αἰκατά-
ληπτος, τὸ ἔλεος αἱμέρητον, οὐδὲ η φιλαφθρωπία αἴθατος.
Αὐτὸς Δέωγοτα οὐτού τῶν σύνωλαγχού αψ σα, ἐπίβλεψον εἴθηματό,
οὐδὲ τὸ ἄγιον οἰκομ τόπον, οὐδὲ ποίησον μεθ' ήμων, Εἰ τῷ σωστού
χομένων ήμετο πλάστια τὰ ἐλένη σα, οὐδὲ τός οἰκτιρμάς σα.

Ο' Διάκονος. **Ε'** τι, οὐδὲ τούτο οὐ εἰρίων τό Κυρίαν δεκάδων μέρη.

Α' μτιλαβός, σωσον, ἐλένσον, οὐδὲ διαφύλαξον ήματός.
οῖς παμαγίας, ἀχραφής, ύπερβολογικούς, φύδοξου, Δεωσοίμης.

Εἰκόνη.
Θοι σὸν τὸ κράτος, Εἰσέτημ ή βασιλεία, οὐδὲ ή διώχμις, οὐδὲ ή δόξα,
τό Πατρός, οὐδὲ τό Τίχος, οὐδὲ τό αγίον Πάτερι, μωρός, οὐδὲ αἴτιος, Εἰ εἰς τός
αἰώνων τῷ αἰώνων.

Εὐχὴ Αὐτιφώμας.

Π Υερεί ο Θεός ήμωμ, σῶσοι τὸῦ λαού σৎ; ιψὶ δὲ λόγησοι τὸν κληρονομίαμ σου· Τὸ πλήρωμα τὸν Εκκλησίας σου φύλαξομ. Αγίασοι τὰς ἀγαπῶμπας τινὰ δὲ πρέπειαμ τὰς οἰκιας σου· Σὺ αὐτοὺς αὐτιδόξασοι τῇ θεϊκῇ σου διωματί, ιψὶ μὴ ἐγκαταλίπης ήματς τὰς ἐλπίζομπας Καὶ σέ.

Οὐ Διάκονος.

Ε τι, ιψὶ εἴτε ὁμιλίᾳ τῷ Κυρίου δεκτῶμεμ.

Α μτιλαβοῦ, σῶσομ, ἐλέησομ, ιψὶ διαφύλαξομ ήματς ο Θεός.

Της Παμαγίας, ἀγράμπτη, ὑπερδυλογημέμης, ὁμδόξου, Δεσμοίμης.

Ἐκφωμησις.

Π Τι ἀγαθὸς ιψὶ φιλαμπρωπος Θεὸς ὑπαρχεις, ιψὶ σοὶ τινὰ δοξαμ αμαπέμπομεμ, τῷ Πατρὶ, ἐ τῷ Γεννητῷ, ἐ τῷ ἀγίῳ Πάτερι, μωῶ, ἐ αὐτῷ, ἐ εἰς τὰς αἱώμας τὸν αἱώμωμ. Αἰμιλί. **Εὐχὴ Αὐτιφώμας γ.**

Π Ταὶ κοιμαὶ ταύταις, ἐ συμφώμους ήμιτο χαρισάμεμος προσδύχας, ἐ δύο ἐ τερτίσ συμφωματιμ Καὶ τῷ ὄμοματί σταὶ τὰς αἱώμας παρέχειμ ἐπαγγειλάμβομ, αἱώπταις ἐ μωῶ τῇ δόλωμ σταὶ αἱώμαται πρὸς τὸ συμφέρομ πλήρωσομ, χορηγῶμ ήμιτο ὁμιλίᾳ τῷ παρόμητι αἱώμηι τινὰ ἐπίγυμωσημ τῆς σῆς ἀληθείας, ιψὶ ὁμιλίᾳ τῷ μελλομεντι ζωλί αἱώμιομ χαριζόμεμος.

Εὐχὴ Εἰσόδος.

Π Εἰσοτα Κύριε ο Θεός ήμωμ, ο κατατήσας ὁμιλητοῖς τάγματα, ιψὶ ζρατιαὶ Αγγέλωμ ιψὶ Αρχαγγέλωμ εἰς λειτεργίαμ τῆς σῆς δοξῆς, ποίησομ σωὴ τῷ εἰσόδῳ ήμωμ εἰσοδομ ἀγίωμ Αγγέλωμ γεμέθαι, συλλητεργάμπτωμ ήμιτο ιψὶ σωδοξολογάμπτωμ τὸ στινὰ ἀγαθότητα.

Π Τι πρέπεια σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ, ἐ προσκιώησις, τῷ Πετρῷ, ιψὶ τῷ Γεννητῷ, ιψὶ τῷ ἀγίῳ Πάτερι, μωῶ, ιψὶ αὐτῷ, ιψὶ εἰς τὰς αἱώμας τῇδε αἱώμωμ. Αἰμιλί.

Εὐχὴ τῷ Τεισαγίῳ.

Π Θές ο ἄγιος, ο ὁμιλίας Αγίοις αμαπαύμβομ, ο βρισαγίω φωμῆ τῷδε Σεραφίμι αμυμάμβομ, οντὸ τῷδε Χερζβίμ δοξολογάμβομ, ιψὶ τῷδε πάσης ἐπαραφίας Διωμεως προσκιώμβομ. Οὐ εἰ τῷ μηδητος εἰς τὸ εἶμαι παραγαγὼμ τὰ σύμπαυτα. Οὐ κτίσας τὸν θρω-

ποικατέεικόμα σιών ιηδί ομοιώσιμη, καὶ παρτί σὲ χαρίσματι καταχοσμήσας· Οὐδιδάς αὐτῷ μητι σοφίαμ, καὶ σωάσιμ, καὶ μὴ παρορώμηται, ἀλλὰ θέμευος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετέμοιαμ· Οὐ καταξιώσας ήματε τὰς παπειράτες Εἰ μάξιτες δόλατα σὲ, καὶ ἐμὲ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ σιωπα κατεργάπιον τὸ δόξης τῷ ἀγίᾳ σὲ θυσιαζηρίᾳ, καὶ τιὼν ὁ φειλομάλιων σοι προσκιώησιμ, Εἰ δοξολογίαμ προσάγειμ· Αὐτὸς Δέωστα, πρόσδεξαι Εἴ εἰς τόματος ήμωμ τῇ μέρη μαρτωλῶμ τὸ Τερασάγιομ ὑμιομ, Εἴ επὶ σκεψαι ήματε ἐμὲ τῇ θρησκότητί σὲ· Συγχώρησομ ήμιμ παῖ πλημμέλημα εἴκστομ τε Εἴ ακάστοιμ· Αἴ γιασομ ήμωμ τὰς ψυχὰς Εἴ τὰ σώματα, Εἴ δος ήμιμ ἐμὲ ὄσιότητι λαβθέναιμ σοι πάσας τὰς ήμέρας τὸ ζωῆς ήμωμ· Πρεσβείας τὸ ἀγίας Θεοτόκης, καὶ παμπῶμ τῇ μέρη Αἴ ωμ τῇ μέρη αἴ πανταμός σοι δέαρεζησαμπτωμ.

Ἐκφωμοις.

ΟΤι ἄγιος εἶ ὁ Θεὸς ήμωμ, καὶ σοὶ τιὼν δόξαμ αἴπαπέμπομάλι, τῷ Πατερὶ, Εἴ τῷ Τίτῳ, Εἴ τῷ ἀγίῳ Πρεσβύτατι, μω, καὶ αἱ, καὶ εἱς τὰς αἰώμας τῇ μέρη αἰώμωμ· Αἴ μιώ.

Εὐχὴ πρὸ τῆς Εὐαγγελίας

Ελλαμψομ ἐμ ταῖς καρδίαις ήμωμ, φιλαψθρωπε Δέωστα, τὸ τὸ σῆς Θεογνωσίας ἀκήρατομ φῶτο, καὶ τὰς τὸ διαφοίας ήμωμ διαφοίξομ ὁ φθαλμάτες, εἰς τιὼν τὸ Εὐαγγελικῶμ σὲ κηρυγμάτωμ καταπόνησιμ· Εἴ μνεις ήμιμ τὸ το μακαρίωμ σὲ ἐμτολῶμ φόβομ, ἵμα τὸς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαμτες, πρεσβύτατικων πολιτείαμ μετέλθωμεμ, παμπάτα πρὸς δέαρεζησιμ σὲ Εἴ φροιμθυμτες, Εἴ πραττομτες. Σὺ γνὲ εἶ ὁ φωτισμὸς τὸ ψυχῶμ Εἴ τὸ σωμάτωμ ήμωμ, Χεὶς οὐ Θές, Εἴ σοὶ τὸ δόξαμ αἴπαπέμπομεμ, σιὼν τῷ αἴφρχω σὲ Πατερὶ, ιηδί τῷ παμαγίῳ Εἴ αγαθῶ, Εἴ ζωοποιῶ σὲ Πρεσβύτατι, μω, Εἴ αἱ, ιηδί εἰς τὰς αἰώμας τῇ μέρη αἰώμωμ· Αἴ μιώ.

Μετὰ τὸ Εὐαγγελίον.

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Εἰ πωμάλι παμπτες δέξ ὅλης τῆς ψυχῆς, Εἴ δέξ ὅλης τὸ διαφοίας ήμωμ εἴ πωμεμ·

Κύριε παμποκράτορ, οὐ Θεὸς τῇ μέρη πατέρωμ ήμωμ, δεόμενά σὲ εἴ πακτσομ, ιηδί ἐλεησομ.

Ελέη-

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

7

E λένσομ ἡμᾶς ὁ Θεὸς καὶ τὸ μέγα ἔλεός σα, δεόμεθά σα, ἐπάκιστοι, Εἰ ἐλένσομ.

Εὐχὴ τῆς ἐκτερυθίκεσίας·

K Τέλε οἱ Θεὸς ἡμῶν, τίλι ἐκτευθή ταύτης ἵκεσίαμ πρόσδεξαι παρὰ τὸ σῶμα δόλωμ, Εἰ ἐλένσομ ἡμᾶς καὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέτης σα. Εἰ τὰς οἰκτιρμάς σα κατάπεμψομ ἐφ' ἡμᾶς, Εἰ τὸ παμπάτη λαόμ σα, τὸ μὲν πεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σα πλάσιοι μὲν ἔλεος.

E τι δεόμεθα ὑπὲρ τὸν Αὐτοκόπιον ἡμῶν (**τὸ δεῖμος.**)

E τι δεόμεθα ὑπὲρ τὸν ἀδελφῶμ ἡμῶν τὸν Ιερέων, Ιερομονάρχων, Εἰ πάσης τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν ἀδελφότητος.

E τι δεόμεθα ὑπὲρ τὸν μακαρίωμ, Εἰ αἰοιδίωμ κτιστόρωμ τῆς ἀγίας Μοιῆταύπης, Εἰ ὑπὲρ πάντων τῶν προαμπασαμένων Πατέρων, ηγὸν ἀδελφῶμ ἡμῶν, τῶν ἐμπάθεων κειμένων, Εἰ αἴπαμπαχτοῦ Ορθοδόξων.

E τι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλετης, ζωῆς, εἰρήνης, ψυχῆς, σωτηρίας, συγχωρήσεως, ηγὸν ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν, τῶν δόλων τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐπιτελέσματον τίλι ἀγίᾳ τοῦ Ιεραρχού ταύτης.

E τι δεόμεθα ὑπὲρ τὸν καρποφορέμπτων, ηγὸν καλλιεργέμπτων ἐμπόδιον, Εἰ παμσέπτω Ναοῦ τάτῳ, κοπιώμπτων, ψαιλόμπτων, Εἰ ὑπὲρ τὸν περιεζῶτος λαζ, τὸν ἀπεκδεχόμενό τὸν παρὰ σα μέγα ηγὸν πλάσιοι μὲν ἔλεος.

Ἐκφωμησίς.

O Τι ἐλεήμων Εἰ φιλαφέθρωπος Θεὸς ὑπαρχεῖς, Εἰ σοὶ τίλι δόξαμεν πομεψ, τῷ Πατρὶ, Εἰ τῷ Γεννητῷ, Εἰ τῷ ἀγίῳ Πημάτι, μῶν ηγὸν ἀεί, Εἰ εἰς τὰς αἰώνας τῇδε αἰώνων. **Αὔλιος.** Οὐδιάκονος

E ὕξαδε οἱ Καπιχάμεμοι τῷ Κυριώ.

O ι πιστοὶ ὑπὲρ τῇδε καπιχάμεμοι δεκτῶμεν.

I μα ὁ, Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

K απιχάση αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς αληθείας.

A ποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

E μώσῃ αὐτοὺς τῷ ἀγίᾳ αὐτῷ Καθολικῇ, Εἰ Αὐτοκοινή Εὐκλησία, ὅσοι, ἐλένσομ, αὐτοὶ λαβεῖται, Εἰ διαθύλαξοι αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῷ σῷ χάροι.

O ι καπιχάμεμοι, τὰς κεφαλὰς ύμιν τῷ Κυριώ κλίματε.

Εὐχή Κατηχθμέμωμ, πρὸ τῆς ἀπλωθεῖσαι τῷ Εἰληνῷ.

Εγγριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐμὸς ὑψηλοῖς κατοικῶν, ἐπὶ τὰ πειρά ἐφορῶν, ὁ τὸ σωτηρίαν πολὺ γέμει τὸ αἷρώ πωμ δέξαπος εἴλας τὸ μοιογεύην σὲ Τίδη, ἐπὶ Θεόμ, τὸ Κῦρον ἡμῶν Ἰωάννην Χρυσόποιον Σῶτην τὸς δόλων σὲ τὸς κατηχθμέμων, τὸς ὑποκεκλικότας σοι τὸ ἔσω τῆς αὐχένων. ἐπὶ καταξίωσον αὐτὸς ἐμὸν καιρῷ δέστητῷ τὸ λαζήρον τὸ παλιγγεμεσίας, τὸ ἀφέσεως τὸ αἵμαρτιων, ἐπὶ τὸ ἐμδύματος τῆς ἀφθαρσίας. Εὑμωσον αὐτὸς τῇ Αγίᾳ σὲ, Καθολικῇ, ἐπὶ ποιολικῇ Εκκλησίᾳ, ἐπὶ συγκαταλύθμησον αὐτὸς τῇ ἐκλεκτῇ σὲ ποίμνῃ. **Εὐφώμησις.**

Ενταὶ ἐπὶ τοῦ σῶματος δοξάζωσι τὸ παμτίμον ἡγιαλοπρεπές ὄμομά σὲ, τῷ Πατρὸς, ἐπὶ Τίτου, ἐπὶ τῷ ἀγίῳ Πυρόματος, μῶν, ἐπὶ αἵματος τὸς αἵματος τῆς αἵμων. **Αὔμων.** **Οὐδιάκονος.**

Οσοι κατηχθμέμοι προέλθετε, οἱ κατηχθμέμοι προέλθετε. Οσοι κατηχθμέμοι προέλθετε. Μητὶς τῇ κατηχθμέμων, οσοι πιστοί. Εἴτι, ἐμὸν εἰρώνῃ τῷ Κυρήστῳ δεήθωμεν.

Εὐχὴ Πιστῶμα. μητὸς ἀπλωθεῖσαι τῷ Εἰληνῷ.

Εγχαριτόμενοι Κέρος Θεός τὸ Διωάμεων, πολὺ καταξίωσαμτι ἡμαῖς παραγίσαι. ἐμῶν τῷ ἀγίῳ σὲ Θυσιαζηθείῳ, ἐπὶ προσεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σὲ, υπὲρ τὸ ἡμετέρων ἀμαρτημάτων, ἐπὶ τῷ λαζαρῷ γεμέθαι τῷ προσφέρειμ σοι δεήσεις ἐπὶ ικεσίας, ἐπὶ Θυσίας αἵματά τας, υπὲρ παμπάς τῷ Λαζαρῷ σὲ. Καὶ ικαμόσον ἡμαῖς, δέστητοι εἰς τὸ διακονίαμ σὲ ταύτην, ἐμὸν τῷ δωάμει τῷ Πυρόματος σὲ τῷ ἀγίῳ, ἀκαταχρώτων. ἐπὶ αἱροσκόπτων ἐμὸν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τὸ σωαειδήσεως ἡμῶν, Σῶτης καλεῖθαι σὲ ἐμὸν παμπά τοι καιρῷ ἐπόπων ἵματος σακάτων ἡμῶν, ἰλεως ἡμῶν εἴης ἐμὸν πλακήσει τὸ σῆν αἴγαδόπτης. **Οὐδιάκονος.**

Αγιτιλαβός, σωσον, ελέησον, ηγιαλούλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι. **Σοφία.** **Εὐφώμησις.**

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, ηγιαλούλαξον τῷ Πατρὶ, ηγιαλούλαξον τῷ Τίτῳ, ηγιαλούλαξον τῷ ἀγίῳ Πυρόματι, μῶν, ηγιαλούλαξον, ἐπὶ τὸς αἵματος τὸ αἵμων. **Αὔμων.** **Οὐδιάκονος.**

Ο Διάκονος. Εἴ τι, Εἴτε εὑρίσκωμεν.

Εὐχὴ Πιτῶμεν.

Α'λιμ, ηαν πολλάκις σοὶ προσώπη πομβί, Εἰ σῆς δεόμεθα, ἀγαθὲν φιλαφέρωπε, ὅπως Κατίβλεψας Κατὰ τὸ δέκατον μηνῶν, καθαρίσῃς ήμῶν ταῖς ψυχαῖς, Εἰ τὰ σώματα ἀπὸ παμπός μολυσμάτων σαρκοῖς Εἰ πυρόματος· Καὶ δώμης ήμεῖν αἵμεμοχοῦ, Εἰ ακαπτάκερυτον τὸ παράξασιν τὸ ἄγίαν σε Θυσιατήρια. Χάρισαι δὲ οὐ Θεοὺς Εἰ τοῖς συμδυχομένοις ήμεῖν προκοπίων βίτιν πίτεως, ηαν σωάσεως πυρόματικῆς. Δός αὐτοῖς παμπότε μηδὲ φόβον ηαν ἄγια πηκ λαζαρίμενοι σοὶ αἷμόχως, Εἰ ακαπτάκερύτως μετέχειν τῇδε ἄγιων σε Μυστηρίων, Εἰ τῆς ἐπιραφίας σε Βασιλείας αὖτις θεῶν.

Α' γυτιλαβότης, σωσομεν, ἐλέησομεν. Σοφία. **Εἰκόνη μητρού.**

Πως νῶν τὸ κράτος σε παμπότε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν αἷμα πέμπωμέν, τῷ Πατερὶ, Εἰ τῷ Τίτῳ, ηαν τῷ ἄγιῷ Πυρόματι, μῶν, Εἰ αἵτινας τὰς αἵματα τὸ αἷμα πομβί.

Εὐχὴ λαλέγει οἱ ερεθίς μυστικῶν του Χεροβικτὸν δόμεμέν.

Τοῖς αἵξιος τὸ σωματεῖμέν μων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις, Εἰ ήδομαῖς, προσέρχεσθαι, ή προσεγγίζειν, ή λειτργεῖν σοὶ Βασιλεῦ τὸ δόξης· τὸ γνὸν διακομεῖνοι, μέγα, Εἰ φοβερὸν Εἰ αὐταῖς ταῖς ἐπιραφίοις Δωάμεσπι. Α'λλομως διὰ τιὼν ἀφατοῦ, ηαν αἵμερητόρ σου φιλαφέρωπάν με, αἵρεπτως, Εἰ αἷμαλλοιωτως γέγονας αἷμα πορώπος, ηαν Αρχιερεύς ήμων ἐγγημάτισας, Εἰ τῆς λειτργικῆς ταύτης ηαν αἷμαμάκτε Θυσίας τὸ ιερογύανον αἷμα παρέδωκας ήμεῖν, ως Δεασόπης τῇδε ἄπαμπτωμ. Σὺ γνὸς μόνος Κύριε οὐ Θεός ήμων δεωτόζεις τὸ ἐπιραφίωμ, ηαν τὸ ἐπιγείωμ, οὐ Κατὰ Θρόμον Χεροβικτὸν ποχόμενος, οὐ τὸ Σεραφίμ Κύριος, ηαν Βασιλεὺς τὸ Ισραὴλ, οὐ μόνος Αγιός, ηαν οὐ Αγίοις αἷμα παυσόμενος. Σὲ τούμην δυσωπῶ τὸ μόνον αἷμα θόμη, Εἰ οὐκέκοομ, ἐπίβλεψοι εἰπὲ εἰμὲ τοῦ αἵματολόμη, ηαν αἷχετοι δελόμη σε, Εἰ καθάρισόμη μηδὲ τὸ ψυχιών Εἰ τιὼν καρδίαμ ἀπὸ σωειδήσεως πομηραῖς. Καὶ ίκαμώσομεν με τῇδε διωάμει τὸ ἄγια σε Πυρόματος, οὐδεὶς μηδέν τὸ ιερατείας χάριμη, παρατιώμει τῇδε ἄγια σε ταύτη Γραπέζη, Εἰ ιερογύησαι τὸ ἄγιον, Εἰ αἷχεαμτόμη σε Σωμα, ηαν τὸ τιμωρη-

Αἴμα.

Αίμα. Σοὶ γνὰ προσέρχομαι, κλίμας τὸ ἔμαιυτὸν αὐχένα, καὶ δέομαι σὲ, μὴ ἀποτρέψῃς τὸ πρόσωπό μου σὲ απέμπτο, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με εἴκ παιδῶμεν σὲ. Αὖτις αἰξίωσον προσεμεχθίωνταί σοι υπέμπτον αἵματωλότ, Εἰ αἷξίται δότλου σὲ τὰ Δώρα ταῦτα. Σὺ γνὰ εἰς ὁ προσφέρωμ, Εἰ προσφερόμενος, Εἰ προσδεχόμενος, ηγὲ διαδίδομενος, Χειρὶς ὁ Θεὸς ήμῶμ. Καὶ σοὶ τὸ δόξαμι αἷξαπέμπομεν, σωτῆρι αἷξαφέρω σὲ Πατερί, Εἰ πῶ παμαγίω, Εἰ αἴγαθῶ, Εἰ θωριοῖσι σὲ Πιμόνιατιμῶ, ηγὲ αὖτις, Εἰ εἰς πάτερις αἱώμας τῇμοι αἱώμωμ. Αἱματ.

Καὶ μή τῷ Χερζβικῷ ὑμίου, Οὐ Διάκονος λέγει.

Π ληρώσωμεν τίλωδένσιμη ήμῶμ τῷ Κυρίῳ.

Τ πέρ τὸ προτεθέμπτον τιμῶμ Δώρωμ τῷ Κυρίῳ δεκτῶμεν.

Τ πέρ τὸ αἴγισοίκτητον, ηγὲ τὸ μήτη πίτεως, εὐλαβείας, Εἰ φόβον Θεὸν εἰσιόμπον θύμοντὸν, τῷ Κυρίῳ δεκτῶμεν.

Τ πέρ τὸ ρύσθιλῶμ ήμᾶς ὀπαντάσης θλίψεως, ὄργης, κιρδιῶτος, Εἰ αἷξαγκης, τῷ Κυρίου δεκτῶμεν.

**Εὔχητης Προσκομιδῆς, μή τιλωθεὶς Τραπέζῃ
τῇμοι θείωμ Δώρωμ απόθεσιμ.**

Τ Τερεό Θεὸς ὁ παμποκράτωρ, ὁ μόνος Αὐγιος, ὁ δεχόμενος Θυσίαμ αἱμέσεως παρὰ τὸ ἐπικαλαζμένωμ σε ἐμῷ ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι Εἰ ήμῶμ τῇμοι αἵματωλῶμ τίλωδένσιμ, Εἰ προσάγαγε τῷ αἴγιῳ σὲ Θυσιατήριῳ. Καὶ ικαμίωσον ήμᾶς προσεμεγκεῖμ σοι Δώρα τε, Εἰ Θυσίας πυθμηματικας, υπέρ τὸ ήμετέρωμ αἵματηματωμ, ηγὲ τὸ Τλατὸγμονματωμ. Καὶ καταξίωσον ήμᾶς βύρειμ χάριτον ἐφώπιον σὲ, τὸ γεμέσθαι σοι βύπρόσδεκτον τὸ Θυσίαμ ήμῶμ. Εἰ Κάτσκιλωσαι τὸ Πύμα τὸ χάριτος σὲ τὸ αἴγαθόμ εἴφημα, Εἰ Κάτι τὰ προκείμενα Δώρα ταῦτα, Εἰ Κάτι παμπάτομ λαόμ σὲ.

Οὐ Διάκονος.

Α γτιλαβοῦ, σωσοῦ, ἐλέησοῦ, ηγὲ διαφύλαξοῦ ήμᾶς ὁ Θεὸς τῷ σῇ χάριτι.

Τ λω ήμέρωμ πᾶσαμ, τελείαμ, αἴγιαμ, εἱριωικῶ, ηγὲ αἷξαμαρτηνῶμ, παρὰ τὸ Κυρίῳ αἴτησώμεσθα.

Α γγελοῦ εἱριώης, πιτόμ οδηγόμ, φύλακα τῇμοι ψυχῶμ, ηγὲ

τῇμοι

τέλος σωμάτωμ ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοσώμεθα.
Συγχρόμενοι καὶ ἀφεσιμ τέλος ἀμαρτίῶν, Ε τέλος πλημμελημάτων
 ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοσώμεθα.

Τὰ καλὰ, καὶ συμφέρομεν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρηνὴν τῷ
 Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοσώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόμον τὸν ωκεανὸν ἡμῶν εἰρηνήν Εμεταμοίᾳ ἐκτε-
 λέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτοσώμεθα.

Χειρίαμεν τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, αἱρέσθαι, αἱρέπειν όχι υπατα,
 εἰρηνικά, Ε καλῶν ἀπολογίαν τινα Γεώτη ποῦ φοβερὸν Βηματος, τοῦ
 Χειρίτη αὐτοσώμεθα.

Τῆς παμαγίας, ἀχραφίτη, ὑπερβολογημένης, ὄμδοξη, Δεωτοί-
 μης ἡμῶν, Θεοτόκη.

Ιαὶ τὸ οἰκτιρμόν την μομογεμέτης σὴ Τίοῦ, μεθ' οὖν δύλογητος εἰ, σω-
 τὸ παμαγίων, καὶ αὐτοῦ, καὶ ζωοποιῶν σὴ Πυρδύματι, γυναι, Ε
 αἱ, καὶ εἰς τὰς αὐτῶν τέλος αὐτῶν. Αἴτιος. Εἰρηνή πᾶσι.

Ο Διάκονος.

Αγαπήσωμεν ἀλλήλας, ιμαὶ ἐμοὶ οἵμοιοι ὁμολογήσωμεν.

Ταὶ θύρας, τὰς θύρας, ἐμοὶ Σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ο Λαός το, Πιτσίλω.

Ο Διάκονος.

Τῶμεν καλῶς, δῶμεν μετ' φόβῳ πρόσχωμεν τὸν αγίαν Αἷμα φο-
 ραψὲν εἰρηνή προσφέρειν.

Εκφωμησίς.

Ηέτερος την Κυρίαν ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ αὐτοῦ πάντη την Θεοῦ καὶ
 πατρὸς, καὶ κοιμωμένη τὸν αὐγήν Πύραν, εἴκη μετ' πατέρων ἡμῶν.

Αἷμα ωρίωμεν τὰς καρδίας. Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ο Γεροῦς επιμέχεται.

Ξειοῦ, Ε δίκαιοι, σὲ υμεῖν, σὲ δύλογεῖν, σὲ αἱματεῖν, σοὶ δύχα-
 ρειτεῖν, σὲ προσκατεῖν ἐμοὶ πατέρι τὸ πώφ τὸ Δεωτοίας σὴ. Σὺ
 γένετε Θεοὶ αἱέκφρατος, αἱερευμόντος, αἱόρατος, αἱκατάληπτος, αἱεὶ ὥμη,
 ωσαύτως ὥμη, σὺ Ε ὁ μομογεμένης σὴ Τίδης, Ε τὸ Πυρεῦμά σὴ τὸ αὐγεῖον.
 Σὺ ἐκ τοῦ μηδέμποτε εἰς τὸ εἶμαι ἡμας παρήγαγες, Ε παραπεσόμπτις
 αἱέρεισας πάλιμη, Ε τὸ αἱέρεις παύτα ποιῶμη, ἵως ἡμας εἰς τὸ Οὐρα-

Η ΘΕΙΓΑ ΛΕΙΓΟΤΡΓΓΑ

μόνι αφίγαγες, Εἴ τοι Βασιλείαμ σας ἔχαρισω τοῦ μέλλοντος. Τούτο πάρα πομ απάρτων δύχαρις τομέντοι, Εἴ τοι μοιηγεμένος Τίων, καὶ τοῦ Πυμένατος σας πάρτος Αγίων. Τούτο πάρα πομόντοι σας Τίων, καὶ τοῦ Φαμερώντοι Εἴ αφανῶν δύεργεσιών, τοῖς οἵμασι γεγεμημένων. Εὔχαρις τομέντοι Εἴ οὐ πάρτος Λειτουργίας ταύτης, λιγότερον τοῦ χαιρῶν οἵμων δεξαδον καπηξίωσας. Καὶ τοι σοι παρεῖ οἵματος χιλιάδες Αρχαγγέλων, Εἴ μυριάδες Αγγέλων, τὰ Χεράβια, Εἴ τὰ Σεραφία, εξαπτέρυγα, πολυσόματα, μετάρσια, πτερωτά.

Εἰκόνως.

Ω Οὐ ζωτικοὺς υμεῖς φέρετε, βοῶματα, κεκραγότα, καὶ λέγοματα.

Ο Γέρευς ἐπεύχεται.

Μ Επάντωντοι Εἴ τοι μακαρίων Διωάμεων, Δέσποτα φιλαφίων πρωπε, βοῶματοι, Εἴ λέγομεν· Αγιος εἰ, Εἴ παμάγιος, Σὺ, Εἴ ομοιηγεμένος σας Τίος, Εἴ τοι Πυμένα σας πάρτος Αγιού. Αγιος εἰ, Εἴ παμάγιος, Εἴ μεγαλοπρεπής οὐδέξα σας· οὗτοι Κόσμοι σας τοῖς οὐγάπησας, ως τε τοῦ Τίού σας τοῦ μοιηγεμένης δῆμων, ιύμα πατος ο πιεσθώμενος εἰς αὐτοὺς μητέροις πόληται, αλλ' ἔχει ζωτικόν αὐθιμού. Οὐ οὐλαθώμενος, καὶ πατσαφέτοις μοιηγομοίαμ πληρώσας, τῷ μυκτίνη παρεδίδοτο, μαλλού δὲ τοπού παρεδίδετο τοῦ Κόσμου ζωῆς, λαβώμενος αρτοῦ ἐμ ταῖς αγίαις αὐτοῖς, καὶ αρχέσαμεν τοῖς χερσὶ, δύχαρις τοῖς οὐγίοις αὐτοῖς Μαθηταῖς, καὶ Αποσόλοις, εἰ πτωμόν.

Εἰκόνως.

Δ Αβετε, φάγετε, τοῦτο μαζεῖτο Σωμα, τὸ υπέρ υμῶν κλωμεμού εἰς αφεσιμού αμαρτιώμενον.

Ο Διάκονος μαζικῶς.

Ο μοίως Εἴ τοι Ποτέριομ, μηδὲ τοῦ δειπνησαν, λέγωμόν.

Εἰκόνως.

Η Γετε ζεῖ αὐτοῖς πάμτες, τοῦτο έζει τοῦ Αἰματού, τοῦ τῆς καυμῆς Διαθήκης, τὸ υπέρ υμῶν, καὶ πολλῶν εκχωρόμενον, εἰς αφεσιμού αμαρτιώμενον.

Ο Γέροντος ἐπεύχεται.

Μ Εμμημένοι τοίμα τοῦ σωτηρίας ταύτης ὑποληκός, καὶ παράπομποί μετέρα οὐπέρ υμῶν γεγεμημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τοῦ θριαμέρα Αμαρτόσεως, τοῖς οὖραφούς Αμαρτάσεως, τοῦ ἐκ δεξιῶν Καθεδρας, τοῦ διπτέρας καὶ ὑπόδεξα παλαιού Παφσίας.

Ταῦτα

Α' σὰ ἐκ τῆς σῶμασοὶ προσφέρομεν καὶ πάντα, καὶ διὰ πάντα.

ΟἽεοδὺς ἐπίμχεται.

Τι προσφέρομεν σοι τὸ λογικὲ ταῦτη, οὐ αἰμακτὸν λαβεῖαν,
οὐ παρακαλέμενον, οὐ δεόμενα, οὐδὲ ἵκετόν μεν, κατά πεμψόμεν τὸ
Πνεῦμα σα τὸ ἄγιον εἴθ' ἡμᾶς, οὐ δὲ τὰ προκείμενα Δῶρα ταῦτα.

Εἰπευχωρταῖος, τε Γερέλος, καὶ ὁ Διάκονος, λέγομεν τοῦ.

Ο' Θεὸς ἴλαμπητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

Κύριε ὁ τὸ παμάγιον σὸν Πνεῦμα. **Κ**αρδίαμ καθαράμ.

Καὶ αφίσάμενος ὁ Γερέλος σφραγίζας. τὸ ἄγια Δῶρα, λέγωμεν.

Καὶ ποιήσομεν τὸν μὲν Αἵρον τὸν τόντον, τίμιον Σῶμα τὸ Χῦ σα.

Ο' Διάκονος. **Α'** μὲν.

Τὸ δὲ ἔμ τῷ Ποτηνῷ τάτῳ, τίμιον Αἷμα τὸ Χειρόντα σα.

Ο' Διάκονος. **Α'** μὲν.

Μεταβαλώμενος τῷ Πνεύματί σα τῷ Αγίῳ.

Ο' Διάκονος. **Α'** μὲν, γ. **Ο'** Γερέλος ἐπίμχεται.

Τι γε μέσθαι τοῖς μεταλαμβανόσιν εἰς μῆψιν ψυχῆς, εἰς δὲ φεστιμόνα προτιώμην, εἰς κοινωνίαν τὸ ἄγιόν σα Πνεύματος, εἰς βασιλείας ὀραμώμην πληρωματα, εἰς παρόρθοσίαν τὸ πρὸς σὲ, μὴ εἰς κορίμα, οὐ εἰς κατάκριμα. **Ε**"τι προσφέρομεν σοι τὸν λογικὸν ταῦτα λαβεῖαν, υπὲρ τοῦ ἔμ πίστει αφάπασαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Αποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ομολογητῶν, Εγκρατῶν, καὶ πάντας Πνύτας, ἔμ πίστει τετελειωμένης.

Ἐκφώνως.

Επιμέτως τὸ παμαγίας, ἀχραντάς, υπερβολογιμήμης, ὄμδοξόντας
Δεσμοίμης ἡμῶν, Θεοτόκα, οὐ αἰπαρθέμενοι Μαρτίας.

Ο' Διάκονος μημονίει τὰ Δίπτυχα τοῦ κεκομιμένων.

Ο' δὲ Γερέλος ἐπίμχεται.

Οὐ αγία Γωνίμη Προφήτης, Προδρόμος, οὐ Βαπτιστής. Τῷ
αγίῳ μὲν δόξων, οὐ παῦσι φήμων Αποστόλων. Τὸ αγίον
(Διάκονος) δὲ τὸ μημόνιον διατελέσμενον, οὐ παύτων σα τοῦ Αγίου· ὡς
ταῖς ἵκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μηδηποτε παύτων τοῦ

προκεκοιμημένωμ ἐπ' ἐλπίδι αὐματάσεως ζωῆς αὐωμίτ. Καὶ αὐτόπαισοι αὐτές, οὐ Θεῖς ήμῶμ, ὅπτα σκοπεῖ τὸ φῶς τῷ προσώπῳ σα. **Ε**ἴτι παφακαλαζμένσε, μηνάθητι Κέ πάσης Επισκοπῆς ὄρθιοδόξωμ ὃ ὄρθιοτομάζυπωμ ὃ λόγου τὸ σῆς ἀληθείας, παμτὸς τὸ Πρεσβυτερία, τὸ ἐψή Χωδιακοῦμίας, ἐπαμτὸς Γερατικῆ, ἐΜομαχικῆ τάγματος. **Ε**ἴτι προσφέρομέν σοι τινὰ λογικῶν ταύτων λαβεῖαμ, υπὲρ τὸ Οἰκανμένης, υπὲρ τὸ ἀγίας Καθολικῆς ηγὲ Αποστολικῆς Εκκλησίας, υπὲρ τὸ ἐψή αγίας, ἐσεμψή πολιτεία διαγόμπωμ, υπὲρ τὸ πιστοτάπωμ ἐφιλοχρίτωμ ήμωμ Βασιλέωμ, παμτὸς τὸ Παλατίτ, ηγὲ τὸ Σφατοπέδιον αὐτῷ. Δος αὐτοῖς Κύριε, είριωκόμ τὸ Βασίλειομ, ἵμα ἐκμεῖς ἐψή τὴ γαλιώνα αὐτῷ, ήρεμομ, ἐνσύχιομ βίομ διάγωμεμ, ἐψη πάση δύσεβείαη ηγὲ σεμψότητι.

Ἐκφώμως.

Νηπώτοις μηνάθητι Κύριε τὸ Αρχιεπισκόπῳ ήμωμ (**τὸ δεῖμος**). Οὐ χάρισαι ταῖς ἀγίαις σῃ Εκκλησίαις ἐψή είριωμ, σῶομ, ἐψη τιμομ, υγίαι, μακροημερόμορτα, ηγὲ ὄρθιοτομοωτα τὸ μ λόγομ τῆς σῆς ἀληθείας.

Ο Διάκονος, μημμουεύα τὰ Δίπτυχα τῷ Ζώμπερ.

Ο Γερευς ἐπόμχεται.

Μηνάθητι Κύριε τῆς Πόλεως ἐψή παφοικάζμεμ, ἐπασης Πόλεως ἐψή Χώρας, ἐψή πίσει οἰκάζμπωμ ἐψη αὐταῖς. Μηνάθητι Κέ, τὸ πλεόμπωμ, ὅδοι ποράζμπωμ, μοσάζμπωμ, καμψόμπωμ, αὐχαλώτωμ, ἐψή σωτηρίας αὐτῷ. Μηνάθητι Κύριε, τὸ παρποφοροιωτωμ, ἐψή καλλιεργάζμπωμ ἐψή αγίαις σῃ Εκκλησίαις, ἐψη μεμψημένωμ τὸ περήτωμ. Καὶ θαύτης ήματς τὰ ἐλέη σου δέαπόσειλομ.

Ἐκφώμως.

Μαὶ δος ήμιψ ἐψή ἐψή τόματι, ἐψη μιᾶς καρδίας δοξάζειμ καὶ αὐμυμητημ τὸ πάμτιμομ καὶ μεγαλοπρεπεῖς ὅμομά σῃ, τὸ Παθός, ἐψή Γίτ, τὸ τόματις Πυράμιατος, μιᾶς, καὶ αὐτοῖς τὰς αὐωματος τὸ αὐωμωμ.

Μαὶ ἔξαι τὰ ἐλέη τὸ μεγάλος Θεός, καὶ σωτῆρος ήμωμ Ιησοῦ Χριστοῦ πάμπωμ ήμωμ.

Ο Διάκονος.

Παρπεροῦ τὸ Αγίωμ μημμουεύασμτος, ἐψη, ἐψή ἐψη είριωμ τὸ Κύριον πέρι

Γ πέρ τέλι προσκομιδέμτωμ, καὶ ἀγιαθέμτωμ τιμίωμ Δώρωμ, τέ Κυρίζ δεκτῶμεμ.

Ο πως ὁ φιλαφέρωπος Θεὸς ἡμῶμ, ὁ προσδεξάμεμος αὐτὰς εἰς τὸ ἄγιομ, ἐ υπερβραφίομ, ἐ μοερόμ αὐτές Θυσιαζήριομ, εἰς ὄσμιλα εὐωδίας πυθματικῆς, αρτικαταπέμψη ἡμῖν τιὼ θείαμ χάριμ, καὶ τιὼ δωρεάμ τέ ἀγίτη Πυθματος, δεκτῶμεμ.

Γ πέρ τέ ρυθλιῶμ αἱματίσκης θλίψεως, ὄργης, ἐ αἵγκης, τέ Κυρίζ δεκτῶμεμ.

Ο Γερμές ἐπεύχεται.

Ο Οἱ παρακατατιθέμεθα τιὼ ζωιῶμ ἡμῶμ ἀπασαμ, καὶ τέ ἐλπίδα, Δέωσα φιλαφέρωπε· Καὶ παρακαλθμεμ, καὶ δεόμεθα, καὶ ἵκετεύομεμ, καταξίωσομ αἱματίσκης μεταλαβεῖμ τέ πυραφίωμ σৎ, ἐ φεικτήν Μυζηρίωμ ταύτης τέ ἰερας καὶ πυθματικῆς Τραπέζης, μτι καθαρός σωματότος, εἰς ἀφεσιμαρτιώμ, εἰς συγχώρησιμ πλημμελημάτωμ, εἰς Πυθματος ἀγίτη κοιμωμίαμ, εἰς Βασιλείας Ούραφωμ κληρομομίαμ, εἰς παφρήσιαμ τιὼ πρόσσε, μη εἰς κρήμα, ἡς εἰς κατάκερυμα.

Ο Διακομος.

Α μτιλαβή, σωσομ, ἐλένσομ, ηγὰ διαφύλαξθομ αἱματίσ Θεὸς τέ σῆχάριτι.

Τ ιώμ αἱμέραμ πᾶσαμ τελείαμ, ἀγίαμ, είριωικιώ, ἐ αἱμαρτητομ.

Α γγελομ είρισύκις, πιτόμ ὄδηγόμ, φύλακα τέλιψυχωμ.

Σ υγγμώμιωμ ηγὰ ἀφεσιμ τέλι αμαρτιώμ, ἐ τέ πλημμελημάτωμ.

Τ ἀκαλά, ἐ συμφέρομτα ταῦς ψυχαῖς ἡμῶμ.

Τ ομ ύπολοιπομ χρόμομ τῆς ζωῆς αἱμῶμ ἐμ είριώμ.

Χ ειτιαμ τά τέλη τῆς ζωῆς αἱμῶμ, αψώδωμα.

Τ ιώμ ἐμότητα τέ πίζεως, ηγὰ τιὼ κοιμωμίαμ τέ ἀγίτη Πυθματος αἰτησάμφοι, ἑαυτός, ηγὰ ἀλλήλας, ηγὰ πᾶσαμ τέ ζωιῶμ αἱμῶμ, Χώτῳ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώμως ὁ Γερεύς.

Η Αὶ καταξίωσομ αἱματίσ Δέωσα, μτι παφρήσιας ἀκατακερίτως,

Η πολυάριτομ Στίκαλεθαι σὲ τέ πυραφίομ Θεόμ Πατέρα, ἐ λέγεμ.

Ο Λαος τῷ, Πάτερ αἱμῶμ. Ο Γερμές, Ο τι σৎ εἴτιμ. Είριωή πᾶσι.

Ο Διά-

Ο Διάκονος. Τας κεφαλας υμῶμ πῷ Κυρίῳ κλίματε.
Ο Γέροντος επαγγελία.

Γαριτζμέμσοι Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ αἵμερή τῷ σὸν δωάμει τὰ παμάτα δημιουργίσας, οὐ πᾶν τῷ πλάνηται τῷ ἐλέύθῃ σὸν δέξακτὸν ὄμπων εἰς τὸ εἶμα τὰ παμάτα παραγαγώμ. Αὔτη Δέωσοτα, ψραφόνεμον ἐπιδεῖσσοι τὰς υποκεκλικότας σοι τὰς ἔσωτερης κεφαλας· τὸ γνὲ ἐκλιματοποιεῖσθαι τὸν αἴματι· ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν Δέωσοτα, τὰ προκείμενα πατέσυ νήματος εἰς ἀγαθὸν δέξομαλισομ, καὶ τὴν ἐκάτην ἰδίᾳ μηδείαν· τοῖς πλέοντας, σύμπλασμοι· τοῖς οδοιπορεύοντας, σωσόδεσμοι· τὰς μοσχητας ἵσταν, οἱ αἱρότες τὸν ψυχῶμ, οἱ τὸ σωμάτωμα νήμωμ.

Ἐκφωμητε.

Χαίρετι, Εοίκτιρμοις, Ε φιλαφίᾳ τῷ μοιογεμέτον τοις, μεθ' ἧδιστον τὸν σύλλογοντος εἰς, σὺν τῷ παμαγίῳ, Ε ἀγαθῷ, Ε ζωοποιῷ σὸν Πύρην, μῶμον, Ε αἴτιον, Ε εἰς τὰς αἰώνας τῆς αἰώνων· Αἰματο.

Ο Γέροντος επαγγελία.

Πρόχες Κύριε Ιούλε ο Θεὸς νήμωμ, δέξαγίτε κατοικηθούσας σὸν, Ε ἀπὸ θρόνου δόξης τὸν Βασιλείας σὸν, οὐδὲ ἐλθεῖ εἰς τὸ αγιάσμα νήματος, ο αἷμα τῷ Περισυγκαθήμεμος, Ε ωδεῖς νήματος ἀοράτως συσσωματοῖς, οὐδὲ καταξίωσομ τὴν κραταντὸν σὸν χειρόν, μεταδέψαντα νήματον τὸν ἀρχαράτην Σώματος σὸν, Ε τὸ τιμίον Αἵματος, οὐδὲ δι' νήμωμ παψτί τῷ λαῷ.

Ο Διάκονος. Πρόσχωμεμ.

Ο Γέροντος. Τὰ Αγία τοῖς αγίοις.

Εἰπα τὸ Μεταλήψεως τελεωθείσης, Ε τὸ Αγίωμ ἀπὸ τοῦ ιεροῦ ἀρχέμπορον Τραπέζης, ἐπομένηται ο Γέροντος.

Γαριτζμέμσοι, Δέωσοτα φιλαφίφρωπε, δύεργέτα τῆς ψυχῶμ νήμωμ, οτι οὐ τῇ παράσημη νήμερα καπηξίωσας νήματος εἰπραφίωμ σὸν, οὐδὲ αἴσθαπάτωμ Μυτηρίωμ. Ορθοπόμησομ νήμωμ τὴν οδόμ, τηρεῖσομ νήματον ἐμον τῷ φοβερῷ σὸν τὰς παμάτας, φρέρησομ νήμωμ τὴν ζωλίαν, ασφάλισαν νήμωμ τὰ διαβήματα, δύχως Ε ικεσταίς τῆς ἐμδόξης Θεοπόκου, οὐδὲ αἴπαρθέμη μαρτίας, καὶ παπιτομη τῆς Αγίωμ σὸν.

Ο Δια-

Ο̄ Διάκονος.

Πρῶοι μεταλαβόμενοι τῷ θείῳ, ἀγίῳ, ἀγράμπῳ, ἀθαμάτῳ, ἐπορφύρῳ, καὶ ζωοποιῷ, φευκτῷ τῷ Χειρὸν μυτήρῳ, ἀξιώς εὐχαριστώμενοι τῷ Κυρίῳ.

Αὕτιλα βέβαιοι, σωσομένοι, ἐλέησομένοι, καὶ διαφύλαξομένοι ήμᾶς ὁ Θεός.

Τιὼν ήμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρίωντας ἐμάμαρτυροι αὐτοσάμοι, ἑστάτες, καὶ αλλήλας, καὶ πᾶσαν τὸ ζωιστήματος, Χειρῶν θεώρητον πᾶν Θεῷ παραθώμενα.

Ἐκφώνησις.

Τι σὺν ὁ αγιασμὸς ήμῶν, καὶ σοὶ τὸ δόξαντα αὐτοπέμπομένοι, τῷ Πετρῷ, καὶ τῷ Τίτῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πιερίματι, μηδὲν, οὐδὲν τὰς αὐτῶν τέλματα αὐτῶν τέλματα. Αὔτιον.

Ο̄ Γέρεμος. Εἴριωντας προελθωμένοι.

Ο̄ Διάκονος. Τῷ Κυρίᾳ δεηθώμενοι.

Εὐχὴ Ο̄ πιεστάμβωμος, ἐκφωνημένη παρὰ τῷ Γέρεμῳ.

Εὐλογῶν τὰς δύλογημάτας σε Κέ, καὶ ἀγιαζόμενοι τὰς Στοῖ σοὶ πεποιθότας, σωσομένοι τὸ λαόν σα, ἐεὐλόγησομένοι τὸ κληρομοίαν σα. Τὸ πλήρωμα τὸ Εὐκλησίας σα φύλαξομένοι. Αγίασομένοι τὰς αγαπῶμένοις τὸ δύνατον πειαμένοις σα. Συάντες αὐτοὶ δόξαντα σα τῷ Θεϊκῷ σα δυμάνει, οὐκέτι γκαταλίπηταις ήματαις τὰς ἐλπίζομένοις Στοῖ σέ. Εἰρίωντας τὸ Κόσμον σα δώρησαι, ταῖς Εὐκλησίαις σα, τοῖς Γέρεμοις, τοῖς Βασιλεῦσι ήμῶν, τῷ Στρατῷ, καὶ παμτὶ τῷ λαῷ σα. Οὐτι πᾶσα δόσις αγαπή, καὶ παμδώρημα τέλειον, αὐτοπέμψεις εἰς ταπεινούμονος ἐκ σας τῷ Πρέστοντος, καὶ σοὶ τιὼν δόξαντα, καὶ εὐχαριστίαν, ἐπροσκυνήσην αὐτοπέμπομένοι, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Τίτῳ, τῷ ἀγίῳ Πιερίμα, οὐδὲν εἰς τὰς αὐτῶν τέλματα αὐτῶν τέλματα. Αὔτιον.

Εὐχὴ ἀπὸ συζελατού Αγία, μυτικῶς.

Οπλήρωμα τὸ Νόμον, τὸν Προφήτην, αὐτὸν ὑπαρχωμένον Χριστὸν Θεόν ήμῶν, τὸ πληρώσας πᾶσαν Πατρικίαν οἰκομομίαν, πλήρωσομένον καρδίας ήμῶν, παμτοτε, μηδὲν, καὶ οὐδὲν, καὶ εἰς τὰς αὐτῶν τέλματα αὐτῶν τέλματα. Αὔτιον.

Τέλος τὸ Θέατρον Λειτουργίας τῷ Χριστοσόμῳ.

